

**Oriveden helluntaiseurakunnassa keväällä 2016 pidetyn
raamattuviikon puhemuistiinpanot aiheesta**

Jumalan virta, lähde ja kaivo - meille ja meistä

Tilaisuudet:

ke 20.4. klo 18 1. rt.
to 21.4. klo 18 2. rt.
pe 22.4. klo 18 3. rt.
su 24.4. klo 11 4. rt.

Veikko Nieminen

Nämä muistiinpanot ja niistä pidetyt puheet poikkeavat jonkin verran toisistaan. Puheet ja nämä muistiinpanot löytyvät osoitteesta <http://orivedenhelluntaiseurakunta.fi/saarnoja.html>

Tekstissä on käytetty KR33/38 käännöstä ellei toisin mainita.

SISÄLLYS

1. Virta-, lähde- ja kaivoesiintymisiä Raamatussa.....	1
2. Jaakobin kaivo ja lähde Sikemissä, UT:n Sykarissa.....	2
2.1. Jeesus ja samarialainen nainen Jaakobin lähteellä (Joh 4).....	2
2.2. Jaakobin lähde ja kaivo Jaakobin elämässä Beeteliin mentäessä	4
2.2.1. Käsky palata Beeteliin	4
2.2.2. Toimenpiteet ennen Beeteliin palaamista / menemistä.....	4
2.2.3. Maa-alue ostettiin, taisteltiin ja annettiin perinnöksi lapsille	7
2.2.4. Liikkeellelähtö ja saapuminen Beeteliin.....	9
2.2.5. Elämä Beetelissä – elämä seurakunnassa	9
2.3. Joosefin veljet Sikemin sijaan Dootanissa.....	11
3. Lyöty Kristus-kallio erämaassa.....	13
3.1. Halkaistu kallio	13
3.2. Vasikan tuhka kalliosta vuotavaan virtaan	15
3.3. Halkaistu kallio suojapaikkana	16
4. Jordan.....	17
4.1. Mistä Jordan sai alkunsa ja mihin se virtasi?.....	17
4.2. Mitä tapahtui pääsiäisen aikaan?	17
4.3. Johannes Kastajan toiminta Jordanilla (Matt 3; Joh 1).....	18
4.4. Kiroilija Siimein armahtaminen Jordanilla (2. Sam 15-16,19).....	18
4.5. Naeman puhdistui sukeltamalla Jordaniin – pääsi sisälle Elisan taloon (2. Kun 5)	19
4.6. Huoneen rakentaminen Jordanille (2. Kun 6:1-7).....	22
4.7. Jordan oli rajajoki	23
5. Hes 47 kaksoisvirta	24
6. Giihonin lähde ja Siiloan lammikko – Jeesus pelastuksen lähteenä kutsuu juomaan.....	26

ke 20.4.2016 klo 18

1. Virta-, lähde- ja kaivoesiintymisiä Raamatussa

Tämän raamattuviikon aikana on aikomukseni käsitellä viitta tai kuutta Raamatussa mainittua virtaa, lähdettä tai kaivoa ja niistä erään yhteydessä viittaan lisäksi muutamalla lauseella kolmeen kaivotapahtumaan.

Alkuun luemme Raamatusta kohtia (parikymmentä paikka), joissa puhutaan Jumalan virrasta, lähteestä ja kaivosta, ja näin meille tulee parempi mielikuva raamattuviikon teemasta:

7. Sillä Herra, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan, laaksoissa ja vuorilla vuotavien purojen, lähteiden ja syvien vesien maahan (5. Moos 8:7)

10. Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde; sinun valkeudessa me näemme valkeuden. (Ps 36:10)

5. Virta lähteinensä ilahuttaa Jumalan kaupungin, Korkeimman pyhät asunnot. (Ps 46:5)

10. ... Jumalan virta on vettä täynnä. (Ps 65:10)

27. Kiittäkää Jumalaa seurakunnan kokouksissa, kiittäkää Herraa te, jotka olette Israelin lähteestä. (Ps 68:27)

7. Veisaten, karkeloiden sanotaan: "Kaikki minun lähteeni ovat sinussa". (Ps 87:7)

11. Vanhurskaan suu on elämän lähde (Snl 10:11)

14. Viisaan opetus on elämän lähde kuoleman paulain välttämiseksi. (Snl 13:14)

15. Sinä olet yrttitarhojen lähde, elävien vetten kaivo, Libanonilta virtaavaisten. (KV 4:15)

3. Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä. (Jes 12:3)

1. Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa ilman rahatta, ilman hinnatta viiniä ja maitoa. (Jes 55:1)

13. Sillä minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: minut, elävän veden lähteen, he ovat hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä. (Jer 2:13)

13. Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan. (Sak 13:1)

6. ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. (Matt 3:6)

14. mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään (Joh 4:14)

26. sillä Isä, elämän lähde, on tehnyt myös Pojasta elämän lähteen. (Joh 5:26 KR92)

38. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat." (Joh 7:37)

34. vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä. (Joh 19:34)

4. ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus. (1. Kor 10:4)

6. Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi. (Ilm 21:6)

17. Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. (Ilm 22:17)

2. Jaakobin kaivo ja lähde Sikemissä, UT:n Sykarissa

Lähdemme liikkeelle Jaakobin lähteestä ja kaivosta. Ensiksi katsomme, mitä UT siitä kertoo ja tämän jälkeen menemme VT:n puolelle.

2.1. Jeesus ja samarialainen nainen Jaakobin lähteellä (Joh 4)

3. jätti hän Juudean ja meni taas Galileaan.

4. Mutta hänen oli kuljettava Samarian kautta.

5. Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-alueetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille.

6. Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki.

7. Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda".

10. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä."

13. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen,

14. mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään".

15. Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa". (Joh 4:3-7,10,13-15)

Samarialainen nainen oli tullut janoisena ammentamaan vettä Jaakobin lähteestä ja kohtaa siellä lähteen reunalla istuvan Jeesuksen (oli selvästi odottamassa naista). Jeesus näkee naisen hengellisen janon ja paljastaa tälle olevansa se todellinen Jaakobin lähde, elävän veden ja pelastuksen lähde, josta juomalla ihminen siirtyy kuolemasta elämään.

Ja nainen pyysi saada Jeesukselta tätä vettä ja hän sai ja joi. Ja välittömästi hänen elämänsä muuttui. Elävä vesi, jota hän juuri joi, muuttui hänessä Jeesuksen sanojen mukaan "sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään". Ja tämä elämän lähde ja hänestä nyt vuotava Jumalan virta ei sallinen hänen jäädä paikoilleen, vaan hänen oli lähdettävä heti liikkeelle: hän jättää vesiastiansa kaivolle, unohtaa olevansa ihmisiä pelkäävä – siitähän päivän kuumimpana hetkenä kaivolle tuleminen kielii – ja rientää kotikaupunkiinsa rohkeana evankelistana kertomaan Jeesuksesta Messiaana ja tuomaan ihmisiä Jeesuksen luokse. Monet uskoivat jo naisen puheen tähden (sillä kaikki näkivät hänessä tapahtuneen muutoksen!) ja vielä useammat kääntyivät kuultuaan itse Jeesuksen puhuvat (4:28-30,39-42).

Miksi Jeesus tuli juuri Jaakobin lähteelle kertomaan olevansa elävän veden lähde?

No missä Hän kertoi olevansa maailman valkeus? Eikö juuri antaessaan näön sokeana syntyneelle miehelle (Joh 9:1s.). Missä Jeesus sanoi olevansa ylösnousemus ja elämä? Eikö juuri Lasaruksen haudalla, missä Hän herätti Lasaruksen kuolleista (Joh 11:25). Missä Jeesus ennusti Jerusalemin temppelin tulevan tuhotuksi niin, ettei siitä jää kiveä kiven päälle? Eikö silloin, kun Hänelle esiteltiin pyhäkön rakennuksia? (Matt

24:1-2). Missä ja milloin Jeesus sanoi ruumiinsa temppeliä tarkoittaen "*Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä*"? Eikö silloin, kun Hän oli juuri nuorista tehdyllä ruuskalla puhdistanut temppelin (Joh 2:13-21). Ja keille ja missä Jeesus sanoi: "*Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia*"? Eikö niille miehille, jotka olivat kalastajia ja heittämässä verkkojaan järveen (Matt 4:18-19). Tätä voitaisiin jatkaa, mutta näemme: Jeesuksen opetukset liittyivät useasti sillä hetkellä näkyvään ja esillä olevaan tilanteeseen.

Ja nyt ymmärrämme, miksi Jeesus juuri Jaakobin lähteen äärellä puhui itsestään elävän veden lähteenä: osoittaakseen, että tämä kaivo tässä on kuva Hänestä, kun luet tästä lähteestä ja kaivosta VT:n lehdillä, etsi kertomuksesta minua.

Jeesuksen elämässä oli tapahtumia, jotka edeltä käsin viittasivat Hänen ristintyöhönsä: (1) seimeen-syntymiskertomus: Jeesus oli seimessä, koska ei ollut sijaa, ja Jeesus oli ristillä, koska ei ollut sijaa ihmissydämissä; Jeesus oli seimessä kapaloissa ja kun Hän oli toistamiseen kapaloissa, Häntä oltiin laittamassa hautaan; seimessä Jeesus nukkui ja ristillä Jeesus oli Isän hylkäämä ja kuoli lopulta; seimessä Jeesus oli ruuan paikalla ja ristillä Hänestä tuli murrettu leipä, (2) kaste Jordanilla: Jordanilla nähtiin kasteen ulkoinen muoto, mutta ristillä, haudassa ja ylösnousemuksessa sen sisältö (Luuk 12:50; Room 6:2s.), (3) leivän murtaminen ja jakaminen jne. (4) Ja yksi tällainen näyttää olevan myös käsillä oleva Jaakobin-lähdekertomus: sekin edeltä julisti edessä päivän olevista ristintapahtumisesta:

(a) Ensiksi Jeesuksen tuleminen Jaakobin lähteelle oli jumalallinen pakko: "*hänen oli kuljettava Samarian kautta*" – Getsemanessa Jeesus rukoili: "*Isäni, jos mahdollista on, niin menkään minulta pois tämä malja*" (Matt 26:39) – mutta se ei ollut mahdollista vaan jumalallinen pakko vei Jeesusta kohti Golgataa.

(b) Toiseksi Jeesus saapui paikalle kuudennelle hetkellä eli päivän ollessa polttavimmillaan – erityisesti kärsimyspsalmeista voimme lukea, miten ristillä Jumalan polttava aurinko ja hehku paahtoi Jeesusta.

(c) Kolmanneksi Jeesus saapui kaivolle matkasta väsyneenä – mihin Jeesus saapui, kun toistamiseen kerrotaan Hänen olleen matkasta väsynyt ja uupunut? Golgatalle (Matt 27:32).

(d) Neljänneksi Jeesus oli lisäksi janoinen ja pyysi juotavaa – missä Hän oli silloin, kun Hän toistamiseen oli janoinen ja pyysi juotavaa? Ristillä (Joh 19:28; Ps 22:16).

(e) Viidenneksi siellä kaivolla Hän avautui elävän veden lähteeksi – missä Hän oli, kun lähde kirjaimellisesti Hänessä avautui? Ristillä: "*yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä*" (Joh 19:34).

(f) Kuudenneksi lähteen avautumisesta alkoi kahden päivän evankeliuminen leviäminen samarialaisten eli puolipakanoiden keskuudessa ja tämän jälkeen Jeesus palasi jälleen kansansa keskuuteen – ristintyötä on seurannut 2000 vuoden eli kahden päivän ("*yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä*", 2. Piet 3:8) seurakunta-aika (pakanalähetyksen aika) ja sen päätyttyä Herra palaa kansansa keskuuteen ...

Kun siis katsot Golgatalle ja näet Kristuksen puhkaistusta kyljestä pulppuavan veren ja veden, niin tiedät: taivaallinen Jaakobin lähde on avattu, Jumalan virta on puhkaistu kuohumaan ...

Kiinnitämme vielä huomion yhteen mielenkiintoiseen asiaan: VT:ssa on useita kertomuksia, joissa miehen ja naisen kohtaaminen tapahtuu kaivolla. Näille kertomuksille on

yhteistä, että niissä ammennetaan vettä ja tapahtuu puolison löytäminen. (1) Abrahamin lähettämä palvelija tapaa kaivolla Rebekan, testaa häntä pyynnöllään "*Anna minun juoda vähän vettä astiastasi*" (24:17) ja saatuaan tähän myöntävän vastauksen hän kihlaa tytön lisäkille, antaa hänelle lahjoja ja tuo hänet sittemmin lisäkin luokse (1. Moos. 24:12-51). (2) Myös patriarkka Jaakob löytää kaivolla tulevan puolisonsa Raakelin, vierittää voimamiehenä kiven (vierittämiseen olisi normaalisti tarvittu useita henkilöitä) kaivon suulta ja juottaa tämän lampaat (1. Moos. 29:1-30). (3) Ja myös Mooses Midianin maahan saavuttuaan tapaa kaivolla tulevan vaimonsa Sipporan siskoineen, jotka yrittivät juottaa lampaitaan, mutta pahat paimenet ajoivat heidät pois. Silloin Mooses sankarina astui esiin ja juotti heidän lampaansa (2. Moos. 2:15-22).

Näistä kertomuksista ei ole vaikeaa nähdä, että Aabrahamin palvelija toimii kaivolla, kuten PH toimii tänä päivänä Kristukselle morsianta kihlatessaan. Jaakob ja Mooses toimivat taas niin kuin Kristus toimii tänä päivänä meitä kohtaan.

Kun nyt näiden tapausten pohjalta ajattelet Jeesusta ja samarialaista naista, niin eikö siellä tapahtunut samaa kuin edellä kerrotuissa kaivokohtaamisissa. No ei tietenkään yksi yhteen ollut vaimon etsimisestä kysymys, mutta hengellisesti ajatellen kuitenkin juuri siitä oli kysymys! Jaakobin kaivolla Kristus kihlasi itselleen samarialaisen naisen morsiamekseen, niin kuin Hän on kihlannut sinut ja minutkin pelastuksen lähteellä ja elävän veden kaivolla – ja häät ovat meitä odottamassa.

2.2. Jaakobin lähde ja kaivo Jaakobin elämässä Beeteliin mentäessä

2.2.1. Käsky palata Beeteliin

1. *Ja Jumala sanoi Jaakobille: "Nouse, mene Beeteliin, asetu sinne ja rakenna sinne alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle paetessasi veljeäsi Eesauta."* (1. Moos 35:1)

Jaakob sai Herralta tämän käskyn palata Beeteliin hänen ollessaan Sikemissä eli juuri siellä missä edellä kerrottu Jeesuksen ja samarialaisen naisen kohtaaminen tapahtui. Beetel merkitsee "*Jumalan huone*".

Jokainen uskova kohdaltaan on Jumalan huone ja temppeli:

16. *Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?* (1. Kor 3:16)

Ja tätä ajatelleen käsky Jaakobin saama käsky palata Beeteliin merkitsee meille kutsua palata takaisin henkilökohtaisesti Jumalan yhteyteen, Hänen läsnäoloonsa, niin että Herra Henkensä kautta asuu sydämissämme.

Toiseksi Jumalan seurakuntaa kutsutaan Jumalan huoneeksi:

15. *että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus.* (1. Tim 3:15)

5. *ja rakentukaa itsekkin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.* (1. Piet 2:5)

Ja tätä ajatelleen Jaakobin saama käsky palata Beeteliin merkitsee meille kutsua palata takaisin seurakuntayhteyteen. Ja tämä tarkastelukulma mielessä käymmekin katsomaan opetuksia, joita Beeteliin meneminen Jaakobin ja hänen väkensä kohdalla tähän päivään antaa:

2.2.2. Toimenpiteet ennen Beeteliin palaamista / menemistä

Jaakob ymmärtää välittömästi, että Jumalan huoneeseen, Hänen läsnäoloonsa, ei voi mennä miten vain ja siksi hän julistaa vaelleen parannuksen tekemistä kuten myö-

hemmin Johannes Kastaja Jordanilla (Matt 3:2,6), Jeesus (4:17) ja Pietari helluntaina (Apt 2:38):

2. *Niin Jaakob sanoi perheellensä ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: "Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne, puhdistautukaa ja muuttakaa vaatteenne.*

3. *Ja nouskaamme ja menkäämme Beeteliin, rakentaakseni sinne alttarin Jumalalle, joka kuuli minua ahdistukseni aikana ja oli minun kanssani tiellä, jota vaelsin."*

4. *Niin he jättivät Jaakobille kaikki vieraat jumalat, jotka olivat heidän hallussansa, sekä renkaat, jotka olivat heidän korvissaan, ja Jaakob kätki ne maahan tammen alle, joka oli Sikemissä.*

5. *Ja he lähtivät liikkeelle (1. Moos 35:2-5)*

Jaakobin julistama parannussaarina ja sen synnyttämä parannuksen tekeminen ovat aivan Uuden testamentin opin mukaisia. Ilman näitä ei voi uudestisyntyä eikä tulla sisälle Jumalan seurakuntaan.

Siksi pysähdymme tähän.

"Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne" (35:2)

Jaakobin lähtiessä väkensä kanssa enonsa Laabanin luota Harranista n. 10 vuotta aikaisemmin kerrotaan Raakelin, Jaakobin vaimo, varastaneen isänsä kotijumalat ja piilottellen niitä (31:19,34-35). Harranista lähti matkaan myös palvelijoita ja palvelijattaria ja Sikemissä, mistä ne nyt tekivät lähtöä Beeteliin, väkeen oli liittynyt lisäksi kanaanilaisia (34:27-29). Näin Jaakobin väen keskuudessaan oli varmuudella lukuisia epäjumalia.

Mutta nyt Jaakob julisti parannusta: *"Poistakaa vieraat jumalat, joita teillä on keskuudessanne" (35:2)*. Sana teki tehtävänsä ja meille kerrotaan, kuinka *"he jättivät Jaakobille kaikki vieraat jumalat, jotka olivat heidän hallussansa" (35:4)*. Ehkä kaikkien yllätykseksi esiin astuu muiden mukana Raakel kantaen isänsä epäjumalia. Nyt oli hetki jolloin piilottelua ei enää voinut jatkaa, vaan kaikki oli tuotava päivänvaloon.

Ennen Beeteliin menoa oli siis poistettava kaikki vieraat jumalat keskuudestaan.

Tänäkin päivänä tulisi saarnata synti synniksi... ja jokaiselta seurakuntaan tulevalta tulee edellyttää parannuksen tekemistä. Jumalan seurakunnassa ei saisi olla epäjumalanpalvelijoita. On eri asia langeta heikkouttaan ja hairahtua johonkin (Jaak 3:2), Herran onkin luvannut olla varsinkin uskovien vapahtaja (1. Tim 4:10), mutta me emme saa olla synnin palvelijoita (Room 6:17s.), sen harjoittajia (Gal 5:18-21), liha teoissa eläviä.

Tarkemmin katsoen vieraiksi jumaliksi voi nousta kaikki ne asiat, mitkä nousevat sydämessämme, mielessämme ja ajatuksissamme pysyvästi Jumalan yläpuolelle, mitkä ottavat Jumalalle kuuluvan paikan elämässämme: ne voivat olla itsessään synnittämiä, jopa hyödyllisiäkin, kuten harrastukset, erilaiset mieliteot, vaatteet, asunto, puoliso, raha tms. Mutta nämä eivät saisi tulla elämässämme ykkösasiaksi – jos tulee, niin ne ovat epäjumalia. Me emme voi palvella kahta herraa samanaikaisesti (Luuk 16:13).

"sekä korvarenkaat" (35:4)

Epäjumalien ohella riisuttiin pois myös pakanalliset korvarenkaat, jotka kuvaavat sitä, että ihminen ei kuule eikä kuuntele Jumalan puhetta, vaan kylläkin kaikkia muita ääniä.

Raamattu puhuu sydämen ympärileikkauksen (Apt 7:51) lisäksi korvien (7:51) ja huulten (2. Moos 6:12,30) ympärileikkauksesta tai ympärileikkaamattomuudesta. Koko ympärileikkaustapahtuman "yleisnimi" UT:ssa on "Kristuksen ympärileikkaus" (Kol 2:11-12).

Sydämen ympärileikkaus tarkoittaa koko ihmisen elämän muuttumista, korvien ympärileikkaus sitä, että ihminen lakkaa kuulemasta valhetta ja vihollisen ääntä ja alkaa kuunnella Jumalan puhetta. Huulien ympärileikkaus tarkoittaa sitä, että ihminen lakkaa puhumasta paha, olemasta tyhjänpuhuja ja tämän sijaan hänen suustaan kuullaan Herran sana. Toteutukoon meissä, mitä Jesaja sanoo:

4. Herra, Herra on minulle antanut opetuslasten kielen, niin että minä taidan sanalla virvoittaa väsynyttä; hän herättää aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan opetuslasten tavalla. (Jes 50:4)

Kun korva kuulee Herran äänen, niin suukin voi virvoittaa väsynyttä.

"Niin he jättivät Jaakobille kaikki ... ja Jaakob kätki ne maahan tammen alle, joka on Sikkemissä" (35:4)

Kaikki toivat Jaakobille vieraat jumalansa ja korvarenkaansa ja Jaakob kätki ne tammen alle (35:4). Kätkemisellä ja hautaamisella Jaakob tahtoi sanoa, että kaikki nämä, mitkä nyt on poistettu, on poistettu lopullisesti. Ja paikalla seisojien varmastikin iso kyltti: "Kaivaminen kielletty!" Kun Jaakobin pojat vuosia myöhemmin tulivat tänne paimentaamaan lampaita (37:12-15), enkä he arvattavasti kaivoivat ne esiin; ainakin heidän käytöksensä heidän luokseen isä-Jaakobin lähettämää isän lähettämää Joosefia kohtaan oli kuin epäjumalanpalvelijoiden (37:18s.). Muistat mitä he tekivät Joosefille: riisuivat alasti, heittivät kaivoon ja myivät orjaksi Egyptiin ja lisäksi, miten valehtelivat isälleen villipedon syöneen Joosefin.

KR33:ssa *tammi* –sana esiintyy yli 30 kertaa ja niiden takana on useita eri heprean sanoja eikä tapahtumille löydy mitään yhteistä suurta sanomaa. Mutta jos ryhmittelisimme Raamattumme *tammi*-sanat alkukielen mukaan, niin esim. kertomuksemme *tammi* näyttäisivät viittaavan siihen puuhun, johon Jeesus ristiinnaulittiin, ja siihen työhön, mikä ristillä tehtiin.

[Tässä olevien tammi-sanojen takana on yksi ja sama alkukielen sana:

1. Moos 35:4 Tammi, jonka alle Jaakob kätki perheensä epäjumalat
- Tuom 6:11,19 Ofran tammen alla oli Gideonin uhripaikka
2. Sam 18:9,14 Tammi, jossa Absalom lävistettiin kuoliaaksi keihäällä
1. Aik 10:12 Tammi, jonka alle haudattiin Saulin ja hänen poikiensa luut
1. Kun 13:14 Tammen alla oleva Jumalan mies kääntyi takaisin ja kuoli lopulta leijonan surmaamana – mutta muita leijona ei surmannut
1. Sam 17:2 Tammilaakso oli Daavidin ja Goljatin taistelupaikkana (lähes identtinen sana edellä olleiden kanssa)]

Näin Jaakob kätki nuo kaikki ikään kuin ristin juurelle. Ja se on ainut paikka, Kristuksen risti ja Hänen hautansa, mihin syntimme tekoinen ja vanha ihmisemme tulee ja voidaan tänäänkin haudata (Room 6:3s.).

"... puhdistautukaa" (35:2)

Puhdistautumiseen tarvittava vesi ammennettiin luonnollisesti vieressä olevasta Jaakobin kaivosta ja lähteestä. Ja alkukieli auttaa ymmärtämään, että tässä oli mieluummin kyse kokoruumispesusta eli kylpemisestä. Esimerkiksi juuri tätä puhdistautumissanaa käytetään Naeman-kertomuksessa (2. Kun 5:10,12-14): hän tuli puhtaaksi sukeltettuun (sukeltamisessa puhutaan esikuvallisesti kasteesta, sillä VT:n kreikankielinen käännös, Septuaginta, käyttää sukeltamisesta täsmälleen samaa kreikan sanaa, "*baptido*", "kastaa, upottaa", kuin UT käyttää upotuskasteesta esim. Matt 3:6; Apt 2:41) Jordaniin – kuin liittyen UT:n sanoihin "*anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi*" (Apt 22:16).

Näin se, mitä Jaakob-kertomuksessa parannuksen tekemisen jälkeen tapahtui, on selvä viittaus UT:n selkeään järjestykseen: "*Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi*" (**Apt 2:38,41**).

Ja muistahan sinä vielä, että todellinen Jaakobin lähde, mistä taivaallinen vesi ammenetaan, on Jeesus Kristus. Ja niinpä mekin "*olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen*" (**Room 6:3**; Gal 3:27).

Mutta vielä tässäkin ei ollut kaikki, vaan seuraavaksi kuuluivat sanat:

"...ja muuttakaa vaatteenne" (**35:2**)

Vanhat likaiset vaatteet, jopa veren tahraamat (Simeon ja Leevi, 1. Moos 34:25-26), riisuttiin pois ennen peseytymistä ja nyt parannuksen tekemisen ja kylpemisen jälkeen puettiin ylle puhtaat vaatteet, mahdollisesti jopa kokonaan uudet vaatteet.

Ylimmäinen pappi Joosuasta sanotaan:

3. Ja Joosua oli puettu saastaisiin vaatteisiin, ja hän seisoi enkelin edessä.

4. Niin tämä lausui ja sanoi näin niille, jotka seisovat hänen edessänsä: "Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä." Ja hän sanoi hänelle: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekoset, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin". (Sak 3:3-4 – näinhän meillekin on tapahtunut!)

Ja kotia palanneesta ja syntinsä tunnustaneesta tuhlaajapojasta sanotaan:

22. Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa;

23. ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa,

24. sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään. (Luuk 15:22-24)

Ja meille, jotka olemme kasteessa peseytyneet, sanotaan:

22. että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne ...

24. ja pukea päällenne uusi ihminen ... (Ef 4:22,24)

14. vaan pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus (Room 13:12)

27. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukee. (Gal 3:27)

2.2.3. Maa-alue ostettiin, taisteltiin ja annettiin perinnöksi lapsille

Katsomme tähän väliin, mitä tuosta Sikemissä olevasta Jaakobin maapalstasta sanotaan:

18. Ja Jaakob saapui matkallansa Mesopotamiasta onnellisesti Sikemin kaupunkiin, joka on Kanaanin maassa, ja leiriytyi kaupungin edustalle.

19. Ja hän osti sen maapalstan, johon hän oli pystyttänyt telttansa, Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla kesitalla. (33:18-19)

22. Ja lisäksi siihen, minkä veljesi saavat, minä annan sinulle vuorenharjanteen (= sama sana kuin Sikem; Joosefin luut haudattiin Sikemiin, Joos 24:32, ja se kuului Efraimin sukukunnan alueeseen; vrt. Joh 4:12), jonka olen miekallani ja jousellani ottanut amorilaisilta. (48:22)

Maapalstasta, jossa siis oli tuo edellä kerrottu tammi, jonka alle epäjumalat haudattiin, ja jossa oli siis tuo Jaakobin lähde, josta ammenettiin puhdistusvesi, Jaakob oli joutunut maksamaan täyden hinnan saadakseen sen, ja Jaakob oli joutunut lisäksi jossakin

vaiheessa miekallansa ja jousellansa hankkimaan sen takaisin itselleen. Ja nyt Jaakob antaa tämän kaiken perinnöksi pojalleen Joosefille.

Tiedätkö, että hengellisesti ajatellen se maapalsta, jossa Golgatan risti ja hauta sijaitsevat, ja jossa Kristus-lähde on avattu, maksoi Kristukselle kaiken. Ja tämän lisäksi Hän joutui vihollisen valtoja ja voimia vastaan taistelemalla ottamaan nämä omakseen – tätä oli ristintaistelu. Ja nyt Hän antaa nämä rahatta ja hinnatta sinulle ja minulle, että me voisimme kasteessa haudata vanhan ihmistemme ja jotta me voisimme pukeutua Häneen. Ja tämä sama totuus meidän tulisi ikään kuin siirtää perintönä lapsillemme ja lastemme lapsille – teroittaa heitä pitämään kiinni näistä Raamatun totuuksista. Herra sanoikin Mooseksen kautta:

6. Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi.

7. Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannelsasi ja ylös noustessasi. (5. Moos 6:6-7; kts. myös 1. Moos 18:19; vrt. 2. Tim 1:5)

to 21.4.2016 klo 18

2.2.4. Liikkeellelähtö ja saapuminen Beeteliin

3. *Ja nouskaamme ja menkäämme Beeteliin ... (35:3)*

"*Nouskaa ja menkäämme Beeteliin*" on kirjaimellisesti "*nouskaa ja menkäämme ylös Beeteliin*". Beetel sijaitseekin n. 300 m ylempänä kuin Sikem, mistä nyt tehtiin lähtöä. Vastaavasti kun menttiin Jerusalemiin, niin menttiin "*ylös Jerusalemiin*" (2. Aik 2:16; **Matt 20:17-18**) ja kun menttiin Egyptiin, niin menttiin "*alas Egyptiin*" (1. **Moos 12:10** KJV), ja kun lähdettiin Egyptistä, niin lähdettiin "*ylös Egyptistä*" (**13:1** KJV).

Alas ja ylös menemiset kuvaavat näihin paikkoihin liittyvää hengellistä muutosta. Esim. alas Egyptiin meneminen koitui Aabrahamille hengelliseksi lankeamiseksi, mutta Egyptistä ylös lähteminen oli taas uudistuksen tie. Samoin Sikemistä ylös Beeteliin meneminen puhuu kuuliaisuuden tiellä eteenpäin vaeltamisesta.

Aina kun tottelet Jumalan Sanaa, sinä kuljet ylöspäin, mutta kun tingit Sanasta, niin suunta on alaspäin. Sanotaankin: "*etsikää sitä, mikä on ylhäällä ... Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä*" (**Kol 3:1-2**); "*Taitava käy elämän tietä ylöspäin, välttääkseen tuonelan, joka alhaalla on.*" (**Snl 15:24**).

5. *Ja he lähtivät liikkeelle; ja Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, niin etteivät nämä ajaneet takaa Jaakobin poikia. (35:5)*

Kun Jaakob väkineen lähti liikkeelle Jumalan tahdon mukaiselle tielle, Herran varjelus tuli heidän ylleen.

Osa tammen alle kätkeytyistä epäjumalista oli varmaan ns. suojelusjumalia (tuohon aikaan esim. kaupungeilla oli omat suojelusjumalansa), joiden uskottiin antavan varjelusta ja suojelusta. Ehkä joitakin saattoi pelottaa ajatus jatkaa matkaa ilman niitä, ehkä joku kysyi mielessään "kuka meitä nyt varjelee?". Mutta kuuliaisuuden siunaus näkyi heti: "*Jumalan kauhu valtasi heidän ympärillään olevat kaupungit, niin etteivät nämä ajaneet takaa Jaakobin poikia*" (**35:5**). Heidän elämänsä laskeutui Jumalan "kauhu" ja läsnäolo varjelevana voimana kaikkien koettavissa ja nähtävissä olevalla tavalla. Tämä varmaa lisäsi heidän uskoaan ja luottamustaan Jumalaan.

Meidänkin tulee laittaa pois kaikki turha, jopa taianomaiset rituaalit: kun sanomme jotakin, niin kiireesti koputamme puuta, pelkäämme perjantaita 13. päivää, mustan kissan kohtaamista jne. Näillä ei ole mitään tekemistä meidän kanssamme. Meidän varjelijamme on ikiaikojen Jumala (Ps 91; 121; ...)

6. *Ja Jaakob saapui Luusiin, joka on Kanaanin maassa, se on Beeteliin, kaiken väen kanssa, joka oli hänen seurassaan. (35:6)*

Jaakob johdatti väkensä Beeteliin, Jumalan huoneeseen, parannussaarnan ja kaiken tämän "uskon kuuliaisuuden" jälkeen. Jaakob toimi nyt perheensä ja sukunsa keskellä kuin pappina. Ja kun hän näin toimi, se tuotti hedelmää.

Meillekin on luvattu: "*Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin myös sinun perhekuntasi*" (**Apt 16:31**). Kun me itse näytämme esimerkillämme tietä uskoontulolle ja sisälle Jumalan seurakuntaan käymisessä, niin se on **vetämässä** perhekuntalaisiammekin uskoon ja sisälle seurakuntaan. Hyvä esimerkki vaikuttaa.

2.2.5. Elämä Beetelissä – elämä seurakunnassa

1. *Ja Jumala sanoi Jaakobille: "Nouse, mene Beeteliin, asetu sinne (35:1)*

Beetelissä **ei** ollut Jumalan tarkoitus vain käväistä, vaan sinne tuli asettua.

Seurakunnassa oleminen tulee olla pysyvä valinta.

1. ... ja rakenna sinne alttari Jumalalle (35:1)

Herra käski Jaakobia rakentamaan alttarin Beeteliin, ja Jaakob **toteutti** tämän: *“Ja hän rakensi sinne alttarin” (35:7)*. Herra sanoi Mooseksen kautta Israelin kansalle:

13. *Varo, ettet uhraa polttouhrejasi missä mieleisessäsi paikassa hyvänsä.*

14. *Vaan siinä paikassa, jonka Herra valitsee jonkun sinun sukukuntasi alueelta, siinä uhraa polttouhrisi ja tee kaikki, mitä minä käsken sinun tehdä. (5. Moos 12:13-14)*

Ja me tiedämme, että tämä Jumalan valitsema paikka oli Herran temppelin valmistumisen jälkeen Jerusalem – mikä onkin yksi kuva seurakunnasta (Gal 4:26; Ilm 3:12; 21:2). Ja Pietari sanoo:

4. *Ja tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis,*

5. *ja rakentukaa itsekkin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia. (1. Piet 2:4-5)*

Me näemme, että seurakunta on se paikka, mihin meidän tulee tuoda uhrimme ja antimme, missä uhrata ja olla itse uhrina.

10. *Ja Jumala sanoi hänelle: “Sinun nimesi on Jaakob; mutta älköön sinua enää kutsutako Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel”. - Niin hän sai nimen Israel. (35:10)*

Jaakob merkitsee ensisijaisesti *“hän pettää” (27:36)* ja Israel taas merkitsee *“hän taistelee ja voittaa Jumalan kanssa; Jumala hallitsee”*. Jaakob -nimi edusti siis tavallaan vanhaa elämää omassa viekkaudessaan, jopa lihan vallassa, mutta Israel -nimi edusti uutta, Jumalan armon avulla muuttunutta, elämää Jumalan hallinnassa.

Ja nyt Beeteliin tullessa Jumala muistutti Jaakobia jo aikaisemmin antamastaan uudesta nimestä. Tämä olikin aiheellista, koska Jaakob oli toiminut uudesta nimestään huolimatta kuten Jaakob eikä niin kuin Israel. – On muuten mielenkiintoista seurata, milloin Jaakobista käytetään nimeä Jaakob ja milloin nimeä Israel

Uskoon tullessamme mekin saimme uuden nimen: *“Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauten Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi” (1. Joh 3:1)*. Ja seurakunnan keskellä Jumala haluaa antaa meille vain lisää taivaallista armoitusta ja armolahjoja, kykyjä ja leivisköitä, niin että joitakin meistä voitaisiin alkaa kutsua paimeniksi, toisia evankelistoiksi, opettajiksi, profeetoiksi (1. Kor 12:28) jne. Ja meidänkin tulisi elää ja vaeltaa saamamme kutsumuksen arvon mukaisesti (Ef 4:1; Fil 1:27)

11. *Ja Jumala sanoi hänelle: “Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; ole hedelmällinen ja lisäännä. Kansa, suuri kansojen joukko on sinusta tuleva, ja kuninkaita lähtee sinun kupeistasi. (35:11)*

Vaikka Jaakobilla oli jo 11 poikaa, niin Herra puhui yhä hedelmällisyydestä ja lisääntymisestä, mutta nyt katse suunnattiin, ei vain Jaakobin perheeseen, vaan siihen kansojen paljouteen ja niihin kuninkaisiin, joita Jaakobin poikien ja heidän poikiensa jne. kautta tulisi tulevaisuudessa syntymään (Herra oli luvannut tämän jo Aabrahamille, 17:4-6, ja lisäkille, 26:24). Tämä osoittaa, miten Jumala näkee ja *“kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat” (Room 4:17)*.

Jeesuskin sanoi:

20. Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun. (Joh 17:20)

Niin kuin Jumala näki 12 Jaakobin pojassa kansojen joukot ja kuninkaat, samoin Jeesus näki 12 apostolissa jo suuren valkopukuisen joukon, joka on voittajana perillä. Ja kun Jumala katselee sinua, Hän ei näe vain mitä sinä olet saanut aikaan, vaan näkee mitä kaikkea sinun työsi hedelmänä tulee tapahtumaan aina Herran tulemukseen saakka. Ja seurakunta Jumalan Beetelinä on hedelmällisyyden ja lisääntymisen paikka, hengellisten lapsien synnyttämisen paikka, ruhtinaiksi ja kuninkaiksi voitelemisen paikka ...

12. Niin hän näki unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Jumalan enkelit kulkivat niitä myöten ylös ja alas.

17. Ja pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: "Kuinka peljättävä onkaan tämä paikka! Tässä on varmasti Jumalan huone ja taivaan portti." (28:12,17)

Nämä jakeet liittyvät Jaakobin yöpymiseen Beetelissä hänen matkallaan Laabanin luokse. Beeteliin laskeutuivat siis taivaasta tikapuut, joita pitkin Jumalan enkelit kulkivat ylös ja alas ja tikapuut muodostivat ikään kuin taivaan portin. Baabelin tornin alapää lepäsi kyllä tukevasti alhaalla maanpäällä, mutta sen huippu ei koskaan ihmisryityksistä huolimatta saavuttanut taivasta (1. Moos 11:4,8), mutta Kristuksen ihmiseksi tulemisessa taivaasta laskeutui maanpäälle todelliset Jaakobin tikapuut, jotka yhdistivät taivaan ja maan, Jumalan ja ihmisen.

9. tehden meille tiettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä -

10. siitä armotaloudesta, minkä hän aikojen täytyessä aikoi toteuttaa, - oli yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki, mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä. (Ef 1:9-10)

5. Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus (1. Tim 2:5)

Ja näitä Kristus-tikapuita pitkin ja kautta meidän huokauksemme voivat kohota ylös Jumalan luokse, niitä pitkin taivaallinen apu laskeutuu luoksemme ja niiden kautta me kerran nousemme Jumalan luokse ylös taivaaseen koko kolminaisuutemme osalta.

Ja tämä kaikki on sidoksissa seurakuntaan, joka on Kristuksen ruumis.

2.3. Joosefin veljet Sikemin sijaan Dootanissa

12. Kun hänen veljensä olivat menneet kaitsemaan isänsä lampaita Sikemiin,

13. sanoi Israel Joosefille: "Sinun veljesi ovat paimenessa Sikemissä; tule, minä lähetän sinut heidän luokseen". Hän vastasi: "Tässä olen".

14. Ja hän sanoi hänelle: "Mene katsomaan, kuinka veljesi ja karja voivat, ja kerro sitten minulle". Niin hän lähetti hänet matkalle Hebronin laaksosta, ja hän tuli Sikemiin.

15. Ja muuan mies kohtasi hänet, hänen harhaillessaan kedolla; ja mies kysyi häneltä: "Mitä etsit?"

16. Hän vastasi: "Minä etsin veljiäni; sano minulle, missä he ovat paimentamassa".

17. Mies vastasi: "He lähtivät pois täältä, sillä minä kuulin heidän sanovan: 'Menkäämme Dootaniin'." Niin Joosef meni veljiensä jäljissä ja löysi heidät Dootanista.

18. Kun he kaukaa näkivät hänet ja ennenkuin hän saapui heidän luokseen, pitivät he neuvoa tappaaksensa hänet.

19. He sanoivat toisilleen: "Katso, tuolla tulee se unennäkijä!"

20. *Tulkaa, tappakaamme nyt hänet ja heittäkäämme hänet johonkin kaivoon ja sano-
kaamme: villipeto on hänet syönyt. Saammepa sitten nähdä, mitä hänen unistaan tu-
lee."*

21. *Kun Ruuben sen kuuli, tahtoi hän pelastaa hänet heidän käsistään ja sanoi: "Äl-
käämme lyökö häntä kuoliaaksi".*

22. *Vielä Ruuben sanoi heille: "Älkää vuodattako verta; heittäkää hänet tähän kaivoon,
joka on täällä erämaassa, mutta älkää satuttako kättänne häneen". Hän näet tahtoi pe-
lastaa hänet heidän käsistään, saattaaksensa hänet takaisin isänsä tykö.*

23. *Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuivat he Joosefilta hänen ihokkaansa, pitkä-
liepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään,*

24. *ja ottivat hänet ja heittivät hänet kaivoon; mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä.*

(1. Moos 37:12-24)

Israel, ei siis Jaakob, lähetti poikansa kaitsemaan lampaita Sikemiin, missä oli Jaakobin hankkima maapalsta ja lähdekaivo, mutta veljet olivatkin lähteneet sieltä oman tahdon tiellä ja menneet Dootaniin. Dootan merkitsee mahdollisesti "kaivo, lähde" (IRT), mutta kuitenkin kaivo, jonka äärellä veljet olivat, oli tyhjä. Ja tyhjän kaivon äärellä veljet toteut- tivat pitempään jatkuneen vihansa Joosefia kohtaan ja täältä alkoi Joosefin kärsimystie, Via Dolorosa. Mutta tämän tien päässä oli Joosefin korottaminen kuninkaalliseen val- taan.

Veljien toimet toistuivat selkeällä tavalla Israelin kansan elämässä. Jumala oli antanut heille Siinailla lain, mutta koska Hän tiesi, etteivät he kykene lakia pitämään, Hän antoi, sanoisimmeko, lain rinnalle Ilmestysmajan anteeksiantavine uhreineen, esikuvana tule- vasta (Kristuksen uhri). Israel kansana ajautui kuitenkin vähin erin sellaiseen mielenti- laan, ettei heidän uhrinsa enää kelvanneetkaan Jumalalle:

11. *Mitä ovat minulle teidän paljot teurasuhrinne? sanoo Herra. Minä olen kyllästynyt oinas-polttohuihin ja juottovasikkain rasvaan. Mullikkain, karitsain ja kauristen vereen minä en mielisty. (Jes 1:11)*

20. *Mitä on minulle suitsutus, joka tulee Sabasta, ja paras kalmoruoko kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrinne eivät ole minulle otolliset, eivätkä teidän teurasuhrinne minulle kelpaa. (Jer 6:20)*

21. *Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne enkä mielisty teidän juhla kokouksiin- ne.*

22. *Sillä vaikka te tuotte minulle polttouhreja ja ruokauhrejanne, eivät ne minulle kel- paa, enkä minä katso teidän yhteysuhrienne, syöttövasikkainne, puoleen.*

23. *Vie pois minun edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa. (Aam 5:21-23)*

Ja mitä Jeesus joutuikaan tekemään ja aikalaisilleen sanomaan:

12. *Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat pyhäkös- sä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet.*

13. *Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuo- neeksi', mutta te teette siitä ryövärien luolan." (Matt 21:12-13)*

Näin Israelin kansa paimenineen – tähän väliin korostan: oli yksilöitä, jotka uhrasivat oikealla mielellä, kuten Jeesuksen vanhemmat (Luuk 2:24) ja Jeesuskin kehotti uhraa- maan: "mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses on säätänyt" (Matt 8:4; Matt 5:23-24) – oli lähtenyt pois Jumalan suunnitelmista, ikään kuin Sikemistä, ja olivat menneet itse ja vieneet laumansakin, sanoisimmeko, Dootaniin, missä kaivo oli tyhjä, missä lampaat kärsivät ja missä taivaallisen Isän lähettämä Poika hylättiin ja ris- tiinnaulittiin. Mutta tämän tien päässä oli Kristuksen korottaminen kuninkaalliseen val- taan.

Näin Joosefin veljien teot toistuivat Israelin kansan kohdalla ja Joosefin kärsimystie toteutui Jeesuksen kohdalla vielä todellisempänä.

Jos ihminen ei elä Kristus-lähteellä Sikemissä, hän on aina tyhjän kaivon äärellä Dootanissa, vaikka luulottelee olevansa ”kaivon, lähteen” (Dootanin nimen merkitys) äärellä.

3. Lyöty Kristus-kallio erämaassa

3.1. Halkaistu kallio

Nyt nostamme esiin raamattuviikon toisen lähteen ja virran:

5. Herra vastasi Moosekselle: "Mene kansan edellä ja ota mukaasi muutamia Israelin vanhimpia. Ja ota käteesi sauva, jolla löit Niilivirtaa, ja mene.

6. Katso, minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebin luona; lyö kallioon, ja siitä on vuotava vettä, niin että kansa saa juoda." Ja Mooses teki niin Israelin vanhimpain nähden. (2. Moos 17:5-6)

15. Hän halkoi kalliot erämaassa ja juotti heitä runsaasti, kuin syvistä vesistä.

16. Hän juoksutti puroja kalliosta ja vuodatti virtanaan vettä. (Ps 78:15-16)

Ja Paavali paljastaa kuka tämä kallio oli:

4. ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus. (1. Kor 10:4)

Tämä sauvalla lyöty kallio oli siis Kristus ja tämä Kristus-kallion halkaiseminen lyömällä tapahtui Golgatan ristillä Hänen antaessaan henkensä:

50. Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.

51. Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järjisi, ja kalliot halkesivat (Matt 27:50-51)

Luonnollisten kallioiden haljetessa Kristuksen kuoleman hetkellä halkesi myös Hän itse Kristus-kalliona – ja millä seurauksella?

33. Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan,

34. vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä. (Joh 19:33-34)

Palataan kallion lyömiskertomukseen. Siinä kiinnittää huomiota kaksi yksityiskohtaa:

(a) ”minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla ... lyö kallioon” (17:6): Herra itse samautui siihen kallioon, jota sauvalla lyötiin, seiso i itse siinä kohti, mihin sauvalla iskettiin. Tämä valmisti tietä Paavalin esittämälle ajatukselle: sauvalla lyöty kallio oli Kristus (1. Kor 10:4).

(b) ”ota käteesi sauva, jolla löit Niilivirtaa” (17:5): Minkä lisän tämä tuo kertomukseen? Sauvalla Egyptissä Niilivirtaa lyötäessä sen vesi muuttui vereksi (7:20). Näin koko Egyptin maan elämää ylläpitävä Niilivirta tuhoutui ja kuoli, sen vesi muuttui vereksi ja kaikki elollinen kuoli. Tämä oli osa sitä 10 vitsauksen tuomiota ja tuho, mikä kohtasi Egyptiä israelilaisten poispäästämiseksi orjuuden pesästä.

Ja tämä tuo esiin ristintyöstä sen puolen, miten synniksi ja kiroukseksi tehdyssä Kristuksessa maailman tuli ristiinnaulituksi meille, miten Hänen kuolemansa merkitsi vanhan ihmistemme, synnin ruumiin, maailman ja itse perkeleenkin kukistumista. Kristuksen ristintyön ja kuoleman hedelmänä ei vain synnyttänyt elämän virtaa pelastuksen lähteenä, vaan Hänen kuolemansa kukisti myös pahan vallan ja voiman, itse perke-

leenkin (Hepr 2:14). Ja tästä kaikesta kertovat sanat ”*ota käteesi sauva, jolla löit Niilivirtaa*”.

Niin, Kristus-kalliota lyödessä Hän halkesi avautuen meille elämän veden virraksi. Vastaavasti Kristuksen kuollessa Hän elämän leipänä tuli murretuksi ja näin meille jaettavaksi (vrt. Joh 19:38). Ja vielä Kristuksen kuollessa maallisen temppelein esiripun repeämisen lisäksi Hän taivaallisena esirippuna repesi kahtia avaten meille tien kaikkeinpyhimpään (Hepr 10:19-20).

Myös meidän tulee antautua särjettäväksi ja murrettavaksi – tätähän ristinsä ottaminen oikeastaan tarkoittaa. Niin kuin Marian alabasteripullon rikkomisen kautta öljy tuli esiin ja käyttöön, samoin meidän särkymisen ja murtumisen kautta meissä oleva Pyhä Henki öljyä pääsee vaikuttamaa kauttamme. Ja niin kuin Gideonin ja hänen miestensä savi-ruukun rikkoutumisen kautta sen sisällä ollut tulisoihtu tuli näkyviin, samoin meidän särkymisen ja murtumisen kautta meissä oleva Pyhän Hengen tuli tulee valoksi pimeään yöhön.

Erämaassa kalliota tuli siis lyödä sauvalla, jotta se antaisi vettä – mutta sitä tuli lyödä vain tämän yhden ja ainoan kerran! Kun kalliosta tuli saada toistamiseen vettä, niin lyönnin sijaan kalliolle tuli vain puhua:

7. Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:

8. "Ota sauva ja kokoa seurakunta, sinä ja veljesi Aaron, ja puhukaa heidän silmiensä edessä kalliolle, niin se antaa vettä, ja sinä saat vettä tulemaan heille kalliosta ja juotat joukon ja sen karjan". (4. Moos 20:7-8)

Miten tarkkoja esikuvat ovatkaan: Kallion lyöminen vain kerran puhuu siitä, että Kristus kärsi ja kuoli ristillä vain yhden ainoan kerran (Hepr 9:26). Mutta tämän jälkeen Hän lupauksensa mukaan avautuisi Hengen lähteenä ja virtana puhumisen eli rukouksessa odottamisen kautta (Apt 1:14) ja tähän toteutui helluntaina. Jeesus sanoikin:

37. Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon.

38. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat."

39. Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu. (Joh 7:37-39)

Kalliolle piti siis toisella kerralla vain puhua, mutta mitä Mooses suutuksissaan ja äkkipikaisuuksissaan teki? Hän löi tälläkin kertaa kalliota ja vieläpä kahdesti:

9. Niin Mooses otti sauvan Herran kasvojen edestä, niinkuin hän oli häntä käsenyt.

10. Ja Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi heille: "Kuulkaa nyt, te niskurit! Onko meidän saatava teille vettä tästä kalliosta?"

11. Niin Mooses nosti kätensä ja iski kalliota kahdesti sauvallansa, ja siitä lähti runsaasti vettä, niin että kansa ja sen karja saivat juoda. (4. Moos 20:9-11)

Mooses ja Aaron saivat tästä rikkomisestaan ankaran rangaistuksen:

12. Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Koska ette uskoneet minuun ettekä pitäneet minua pyhänä israelilaisten silmien edessä, niin te ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka minä heille annan". (20:12)

Esikuvan rikkomisen, siis Kristus kärsisi vain kerran, tähden Mooses ja Aaron eivät päässeet Luvattuun maahan, vaan kuolivat matkalla. Tämä ei tarkoittanut sitä, etteivät he olisi kerran taivaassa – Mooseshan nähtiinkin Kirkastusvuorella kirkastetussa ruumiissa (Luuk 9:30-32) –, mutta jos UL:n puolella joku naulitsee Kristuksen toistamiseen ristille, hän ei ole pääsevä perille kuten Hepr 6:4-6 osoittaa.

pe 22.4.2016 klo 18

3.2. Vasikan tuhka kalliosta vuotavaan virtaan

Avaamme toisen kertomuksen 2. Mooseksen kirjan 32. luvusta koskien tätä Hoorebin vuorelta juoksevaa puroa. Nopeuttaakseni asian esittämistä, kerran siitä alkuun omin sanoin:

Mooseksen ollessa vuorella vastaanottamassa lain tauluja Aaron suostui tekemään kansan pyynnöstä kultaisen vasikan, jota he alkoivat palvoa (2. Moos 32). Jatkamme lukemalla siitä, mitä tapahtui, kun Mooses Herran käskystä vuorelta alas astuessaan näki tuon kultaisen vasikan ja kansan karkeloimassa sen ympärillä:

20. *Senjälkeen hän (Mooses) otti vasikan, jonka he olivat tehneet, poltti sen tulesa ja rouhensi sen hienoksi ja hajotti veteen ja juotti sen israelilaisille.*

25. *Kun Mooses näki, että kansa oli kurittomuuden vallassa, koska Aaron oli päästänyt heidät kurittomuuden valtaan, vahingoniloksi heidän vihollisillensa,*

26. *niin Mooses seisahtui leirin portille ja huusi: "Joka on Herran oma, se tulkoon minun luokseni". Silloin kokoontuivat hänen luoksensa kaikki leeviläiset.*

27. *Ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Jokainen sitokoon miekkansa vyölleen. Käykää sitten edestakaisin leirin halki portista porttiin ja tappakaa jokainen, olkoon vaikka oma veli, ystävä tai sukulainen.'"*

28. *Niin leeviläiset tekivät Mooseksen käskyn mukaan; ja sinä päivänä kaatui kansaa noin kolmetuhatta miestä. (2. Moos 32:20,25-28)*

Ensiksi Mooses siis poltti kultaisen vasikan tulesa, rouhensi sen hienoksi ja hajotti veteen. M. R. DeHaan sanoo kirjassaan *Veren kemia: "Tehtyjen kokeiden mukaan pölymäisen hieno kulta värjää veden verenpunaiseksi. Vesi tulee myrkyttömäksi ja pieneliöitä tappavaksi ja se sopi erittäin hyvin Jeesuksen veren esikuvaksi."* (yhtäläisyytenä väri ja mitä tekee).

Toiseksi kysymme, mihin veteen Mooses heitti tämän verenväriseksi värjäävän kultatuhkan? **5. Moos 9:21** antaa vastauksen: *"sen tuhan minä heitin puroon, joka juoksi vuorelta"* eli Mooses heitti sen siihen puroon, joka juoksi – näin asian ymmärrän – sauvalla halkaistusta Kristus-kalliosta (17:6; 1. Kor 10:4). Ja tämän virran veden tuo kultatuhka värjäsi verenpunaiseksi. Nyt Kristus-kalloista virtaavassa virrassa oli vettä ja kuin verta, aivan kuten Kristuksen kyljestä vuotavassa virrassa (Joh 19:34).

Kolmanneksi Mooses käski kaikkia juomaan tuosta vuorelta juoksevasta verenväriseksi värjäytyneestä purosta. Ja on täysin selvää, että joksikin aikaa tämä punainen väri, kuin veren merkki, kiinnittyi juojien huuliin ja niin voitiin todeta, kuka oli käskyä noudattaen juonut purosta ja kuka ei.

Neljänneksi leeviläiset miekkamiehet kulkivat läpi leirin portista porttiin ja surmatuksi tuli n. 3000 miestä. Nyt suuri kysymys kuuluu, miten surmattavat valikoituivat. Joku sanoi kerran, että he summassa löivät tulleita. Tähän on sanottava jyrkästi "ei", sillä tuomiois-saankin Jumala tarjoaa ensin armollista sovinnon mahdollisuutta. Ja jos ihminen torjuu, tämän, niin vasta sitten tuomio kohtaa häntä.

Tämän periaatteen vahvasta kertomus Hesekielin kirjasta:

4. *Ja Herra sanoi hänelle: "Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään".*

5. *Ja niille toisille hän sanoi minun kuulteni: "Kiertäkää kaupungin läpi hänen jäljessään ja surmatkaa. Älkää säälikö, älkää armahtako,*

6. *tappakaa tyyten vanhukset, nuorukaiset, neitsyet, lapset ja vaimot, mutta älkää koskeko keneenkään, jolla on otsassaan merkki; ja alottakaa minun pyhäköstäni.* (Hes 9:4-6)

Otsiin tehty ”merkki” on hepreaksi *tav*, joka alkuaan oli **ristinmuotoinen**.

Samoin Egyptissä surmanenkeli löi jokaisen talon esikoisen, jossa ei näkynyt pääsiäiskaritsan veren sivelyä (2. Moos 12:13), mutta säästi jokaisen esikoisen, jos näki veren merkin (2. Moos 12:13).

Samoin Raahabin kodissa olevat pelastuivat sen kautta, että miekkamiehet näkivät annetun verenpunainen nauhan heidän ikkunassaan (Joos 2:17-19).

Ja juuri näin täytyi olla kultaisen vasikkakertomuksenkin jälkiselvittelyssä. Purosta juominen jätti merkin huuliin ja miekkamiehet surmasivat tämän jälkeen jokaisen, jolla tätä merkkiä ei ollut eli jokaisen, joka oli ollut tottelematon Sanalle.

Ja tänä päivänä on voimassa pelastumiseen nähden aivan tämä sama:

53. *Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne.*

54. *Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.*

55. *Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma.*

56. *Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa, ja minä hänessä.*

(Joh 6:53-56)

Jokaisen, joka kieltäytyy nauttimasta Kristuksen verta, Jumalan miekka surmaa hänet, hänelle käy kuin noille 3000 israelilaiselle.

3.3. Halkaistu kallio suojapaikkana

Luemme kolmannen tapahtuman, joka liittyy mielestäni edellä kerrottuun halkaistuun Kristus-kallioon, sen halkeamaan:

18. *Silloin hän sanoi: "Anna siis minun nähdä sinun kirkkautesi".*

19. *Hän vastasi: "Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi. Ja minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, armahdan, ketä armahdan".*

20. *Ja hän sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä minun kasvojani; sillä ei kukaan, joka näkee minut, jää eloon".*

21. *Sitten Herra sanoi: "Katso, tässä on paikka minun läheisyydessäni; astu tuohon kalliolle.*

22. *Ja kun minun kirkkauteni kulkee ohitse, asetan minä sinut kallion rotkoon ja peitan sinut kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi.*

23. *Kun minä sitten siirrän pois käteni, näet sinä minun selkäpuoleni; mutta minun kasvojani ei voi kenkään katsoa." (2. Moos 33:18-23)*

Kukaan ihminen ei itsessään kestä Jumalan pyhyttä. Jeesuskin sanoo: ”*Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.*” (Joh 1:18). Jumalan pyhyden läsnäolossa meidän tuleekin olla kätkeytyneinä Kristukseen. Raamattu kehottaakin: ”*pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus*” (Room 13:14) ja jatkaa ”*Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.*” (Gal 3:27). Ja kun näin on tapahtunut, silloin on totta Paavalin sanat: ”*sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme*” (Apt 17:28) ja edelleen ”*teidän elämänne on kätkeytyneinä Kristuksen kanssa Jumalassa*” (Kol 3:3) ja eräässä laulussa me laulamme: ”*Suojakallioni ain, Sinä, Jeesus, olet vain*”.

Ristintyönsä kautta Jesus tuli meille suojakallioksi. Hänessä ollen, Häneen kätkeytyneenä ja Hänet päällemme pukeneena me voimme kohdata Jumalan pyhyiden, katsoa Jumalaakin kasvoista kasvoihin (Matt 5:8; 1. Joh 3:2) – mutta ei mitenkään muuten. Ja tästä antoi jo selvän viestin luettu kertomus Mooseksesta, joka kesti Jumalan läheisyyden kallioon kätkettynä.

4. Jordan

4.1. Mistä Jordan sai alkunsa ja mihin se virtasi?

Nyt nostamme esiin raamattuviikon kolmannen tutkimuskohteen, Jordanvirran. Jordan saa alkunsa alueen korkeimman (n. 2800 m) vuoren Hermonin kolmesta rinnelähteestä (Dan, Baniyas ja Hatsbani) ja rinteille sataneen lumen sulamisvesistä. Hermon merkitsee ”*pyhä paikka*” ja se näyttää olleen sama vuori, jolla Jeesus kirkastui (”*pyhällä vuorella*”, **2. Piet 1:18**).

Mutta vaikka Jordan lähtee liikkeelle ylhäältä, se virtaa alas maa alimpiin paikkoihin, Jordanin hautavajoamaan, n. 400 m merenpinnan alapuolella olevaan Kuolleeseen mereen (tosin vain tuolloin, ei enää nykyään aivan sinne saakka). Jordan merkitsee ”*alavirtaava, (Danista) laskeutuva, putoava*” – sen alkulähteiltä päätepisteeseen pudotusta kertyikin lähes 550 - 900 m (eri alkulähteistä mitattuna).

Jordan onkin jo näistä syistä sopiva kuva Jumalan virtasta (Ps 65:10), joka saa alkunsa ylhäältä, ”*pyhästä paikasta*”, Jumalan vuorelta, Jumalan ja Karitsan valtaistuimelta (”*Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.*”, **Ilm 22:1**), jossa kaikki kolme Isä, Poika ja PH ovat elämän lähteitä ja virtoja, ja joka Kristuksen ihmiseksi tulemisessa, mutta erityisesti Hänen ristintyössään, laskeutui alas (”*hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin*”, **Ef 4:9**), avautuen meille vettä täynnä olevana Jumalan virtana (Ps 65:10), elävän veden ja pelastuksen ”*lähteenä syntiä ja saastaisuutta vastaan*” (**Sak 13:1**; Ilm 7:17; 21:6; Jer 2:13; Jes 12:3).

Kuin tätä Hänessä alas laskeutuvaa Jumalan virtaa havainnollistaakseen Jeesus kulki Kirkastusvuorelta, Hermonilta, Jordania myötäillen alaspäin ja alaspäin aina sen alimpaan paikkaan asti, Jerikon kohdalle (Kuolleen meren pinta oli tuolloin nykyistä korkeammalla ja se ulottui ehkä juuri Jerikon kohdalle saakka), missä Hän pääsiäisen alla ylitti Jordanin ja matkasi sitten Jerikon kautta Jerusalemiin ristiinnaulittavaksi (Luuk 9:28s.; 9:51; 18:35s.).

Hänessä Jumalan virta tavoitti ja tavoittaa syvimpäänkin vajonneen ihmisen: Paavali sanoo olleen syntisistä suurin, mutta Jumalan virta tavoitti hänet (1. Tim 1:15), Jerikossa asuva Sakkeus oli juutalaisten mielestä suuri syntinen, mutta pelastuksen virta Kristuksessa tavoitti hänetkin (Luuk 19:1-10). Muistat myös, miten Hesekielin luvussa 47 temppelistä kumpuava kaksoisvirta – Kristuksen kyljestä vuoti veri ja vesi (Joh 19:34) ja tämä oli se todellinen kaksoisvirta! – virtasi alas aina suolamereen eli Kuolleeseen mereen asti elämää synnyttäen (Hes 47).

4.2. Mitä tapahtui pääsiäisen aikaan?

Pääsiäisen aikoihin Hermonin rinteille taivaasta alas satanut valkoisen puhdas lumi alkoi auringon kovenevassa paahteessa voimakkaasti sulamaan ja se sai Jordanin tulvi-
maan yli äyräidensä (Joos 3:15 + 5:10; 1. Aik 12:15; vesi nousee jopa 3 m). Kuin tähän liittyen Jesaja sanoo:

10. *Sillä niinkuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan ...*

11. *niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee... (Jes 55:10-11)*

Kun katsot Golgatalle pääsiäisen aikaan, niin näet miten taivaasta alas tullut valkoisen hohtava puhdas Jumalan Sana, Jeesus Kristus (Joh 1:1,14), alkoi kärsimyksien helteessä muuttua Jumalan lähteeksi ja virraksi. Ja kun näet roomalaisen sotilaan lävistämästä kyljestä vuotavan veren ja veden (Joh 19:34), niin ymmärrät: Jumalan lähde ja Jumalan virta, taivaallinen Jordan, on avattu meitä syntisiä varten.

Nostamme nyt esiin joitakin Jordan virtaan liittyviä tapahtumia:

4.3. Johannes Kastajan toiminta Jordanilla (Matt 3; Joh 1)

Ensimmäiseksi katsomme Johannes Kastajan toimintaa Jordanilla. Johannes Kastajan suusta kaikui Jordanilla (tarkemmin sen itärannalla: Joh 1:28; 3:26; 10:40) saarna "*tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle*" (**Matt 3:2**) – ja tämä parannussaarna tulisi tänäkin päivänä kaikua voimakkaasti meidänkin kauttamme. Tämän jälkeen Johannes kastoi Jordanissa ne, jotka tunnustivat syntinsä, mutta ei muita (3:6-9) – paitsi synnittömän Jeesuksen. Jordanilla Johannes myös osoitti Kristusta Jumalan Karitsana (Joh 1:29,36) ja PH:llä kastajana (Matt 3:11).

Johannes Kastajan kautta saatu sanoma Jordanilta on siis tämä: julista synti synniksi, julista parannusta ja kasta vain ne, jotka ovat tunnustaneet syntinsä ja tehneet parannuksen, suorita kaste kokonaan veteen upottamalla, osoita Kristusta Jumalan Karitsana ja PH:llä kastajana.

4.4. Kiroilija Siimein armahtaminen Jordanilla (2. Sam 15-16,19)

Toiseksi katsomme Jordaniin liittyen kiroilija Siimeitä. Kertomus on pitkä, joten vien sitä eteenpäin kertoen. Daavidin kuninkaana ollessa Absalom varasti valheella ja viekkauksella Israelin miesten sydämet ja teki kapinan Daavidia vastaan pyrkien itse kuninkaaksi. Tämän seurauksena Daavid joutui jättämään Jerusalemin ja lähtemään itkien Kidronin laakson kautta kärsimystielleen (15:23). Hänen rinnalleen ilmestyi Siimei-niminen mies, joka kiroili ja viskeli kivillä Daavidia, vaikka kaikki sotaurhot olivat hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan (16:5-6). Daavid otti tämän kirouksen vastaan, sanoi jopa niin, että "*jos hän kiroilee ja jos Herra on käskenyt häntä: 'Kiroile Daavidia', niin kuka voi sanoa: 'Miksi teet niin?'*" (**16:10**).

Vastaavasti syntiinlankeemuksessa tapahtuneen kapinan tähden Kristus, tämä varsinainen Daavid (Jes 16:5; Jer 30:9; Hes 34:23-24; 37:24-25; Hoos 3:5) ja Daavidin Poika (Matt 1:1; 9:27; ...), joutui astumaan Kedronin puron kautta kärsimystielleen (Joh 18:1) ja tällä tiellä, ristintiellä, meidän Siimeiden syntimme ja kirouksemme kohtasivat Häntä ("*Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.*", Jes 53:6) ja heittämämme kivet haavoittivat Hänet ("*hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden.*", **53:5**; ...). Ja Kristus otti kaiken vastaan. Tapahtui edellä kerrotun esikuvan täyttymys.

Palataan Siimei-kertomukseen. Kun myöhemmin kapinoitsija Absalom ja hänen joukkonsa oli kukistettu ja Daavid oli palaamassa voittajana idästä päin Jordanin rannalle ja oli astumaisillaan virtaan ylittääkseen sen, kiiruhti kiroilija Siimei heittäytymään Daavidin eteen pahat tekonsa tunnustaen ja armoa pyytäen. Daavid armahti hänet ja tämän jälkeen he yhdessä astuivat Jordaniin ylittäen sen (19:15-23).

Sanoma Jordanilta on siis tämä: Niin kuin Daavid armahti syntinsä tunnustaneen kiroilli ja Siimein, samoin Kristus armahtaa jokaisen syntinsä tunnustavan (1. Joh 1:9). Tämän jälkeen ihmisen tulee Kristuksen askelia seuraten astua Jordaniin eli mennä kasteelle ja näin hän pääsee sisälle Jumalan valtakuntaan ja seurakuntaan. Huom. miten myös Johannes Kastajan aikana ihmisten oli tultava Jordanin itärannalle tunnustamaan syntinsä ja kasteen ja Jordanin ylittämisen kautta he pääsivät takaisin "kotimaahansa".

Kysytään vielä: missä Siimein armahtaminen tapahtui? Askeleen kahden päässä Jordanista! Näin kiinteästi kaste liittyy parannuksen tekemiseen ja armon vastaanottamiseen eli pelastukseen: "*Joka uskaa ja kastetaan, se pelastuu*" (**Mark 16:16**); "*Ja nyt, mitä viivyttelät? Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.*" (**Apt 22:16**).

Palataan vielä Siimei-kertomukseen: Armahtamisensa ja Jordanin ylittämisen jälkeen Siimein tuli rakentaa itselleen talo Jerusalemiin so. Siionin kallioperustalle, asua ja pysyä siellä. Ja niin kauan kuin hän asui Jerusalemissa, armahdus olisi voimassa, mutta heti, kun hän lähtisi sieltä pois, menisi Kidronin laakson poikki, armahdus lakkaisi olemasta voimassa ja hänen tekonsa saavuttaisivat hänet (1. Kun 2:36-37).

Uskoon tulon ja kasteen jälkeen meidänkin tulee rakentaa oman elämämme rakennus ja huone Kristus-kalliolle (Matt 7:24-27: kalliolle rakennettu rakennus kesti; **1. Kor 3:10-15**: "...*Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus ...*") ja niin kauan kuin me pysymme tällä kalliolla eli Kristuksessa, armahduksemme on voimassa, mutta jos me hylkäämme Hänet, jätämme Hänet, armahduksemme lakkaa olemasta voimassa (kts. Matt 18:23-35). Käy kuin Siimeille.

4.5. Naeman puhdistui sukeltamalla Jordaniin – pääsi sisälle Elisan taloon (2. Kun 5)

Seuraavaksi katsomme Naemania Jordanilla. Olen puhunut täällä pitaalisen Naemanin puhdistumisesta tammikuussa 2014 1h03min ja sittemmin olen pitänyt tästä aiheesta kokonaisen raamattuviikon Naantalissa, mutta nyt yritän sanoa siitä tiivistetysti jotakin.

Aramin eli Syyrian sotapäällikkö Naeman sairasti pitaalitautia, joka tuohon aikaan johti useasti ennen pitkään kuolemaan. Pitaali on yksi kaikkein havainnollisin kuva synnistä, mutta nyt emme mene näihin yhtäläisyyksiin.

Vangiksi otetun pienen israelilaistytön rohkea todistus sai Naemanin lähtemään Israeliin etsimään parantumista. Hän ohjautui ensin Israelin kuninkaan luokse, mutta tuli sittemmin ohjatuksi profeetta Elisan luokse.

Ja tästä jatkamme kertomusta lukemalla:

9. Niin Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan talon oven eteen.

10. Ja Elisa lähetti hänen luokseen sanansaattajan ja käski sanoa: "*Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin lihasi tulee entisellensä, ja sinä tulet puhtaaksi*".

11. Mutta Naeman vihastui ja meni matkaansa sanoen: "*Katso, minä luulin hänen edes tulevan ja astuvan esiin ja rukoilevan Herran, Jumalansa, nimeää, heiluttavan kättänsä sen paikan yli ja niin poistavan pitalin*.

12. Eivätkö Damaskon virrat, Abana ja Parpar, ole kaikkia Israelin vesiä paremmat? Voisinhan minä yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi." Ja hän kääntyi ja meni tiehensä kiukustuneena. (**2. Kun 5:9-12**).

Naemanin saavuttua Elisan talolle häntä ei päästettykään sisälle eikä Elisa itse mennyt häntä tapaamaan, vaan lähetti palvelijansa välittämään sanansa Naemanille. Suuri sotapäällikkö Naeman loukkaantui saamaansa kohteluun ja lausuttuihin sanoihin, hänellä olikin itsellään parempia keinoja tulla puhtaaksi. Hän meni tiehensä kiukustuneena.

Tänä päivänä moni reagoi Naemanin tavoin: on kyllä halua parantua ja puhdistua, päästä taivaaseenkin, mutta julistettu ristinsanoma ei kelpaa, vaan se loukkaa.

Mutta tämä ei ollut Naeman-kertomuksen loppu eikä tämä saisi olla kenenkään kertomuksen loppu. Naeman sai armon mennä itseensä, nöyryä, kääntyä ja hän mennä Jordanille. Hänen nöyrymistään kuvaakin hyvin se, että tie Samariasta Jordanille laskeutuu alas päin yli 500 m.

14. Niin hän meni ja sukelsi Jordaniin seitsemän kertaa, niinkuin Jumalan mies oli sanonut; ja hänen lihansa tuli entisellensä, pienen pojan lihan kaltaiseksi, ja hän tuli puhtaaksi. (5:14)

"ja hän tuli puhtaaksi" (5:14)

Jordan virrassa peseytyminen puhdisti Naeman pitaalisen olemuksen, virta huuhtoi kaiken lian ja saastan pois ja voidaan ajatella, että virta kuljetti sen Kuolleeseen mereen ja siellä se varmaankin vajosi pohjaan. Profeetta Miika nimittäin sanoo: "*Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen*" (**Miika 7:19**). Tässä kohtaan on kaikenlainen onkiminen kielletty, so. mikä Jumala on antanut anteeksi ja unohtanut, anna myös sinä anteeksi, unohda äläkä kaivele vanhoja.

No kuinka Naemanin peseytyminen ja puhdistuminen tapahtui?

"hän meni ja sukelsi Jordaniin" (5:14)

Naeman sukelsi Jordaniin. VT:n kreikankielinen laitos, Septuaginta (tästä 200-luvun eKr. käännöksestä tuli ensimmäisten kreikkaa puhuvien kristittyjen VT ja useat UT:n lainaukset VT:sta ovat Septuagintan mukaisia), käyttää tässä sukeltamisesta täsmälleen samaa "*baptizo*"-sanaa, "*upottaa*", kuin UT käyttää puhuessaan kasteesta (Matt 28:19; Apt 2:41; 8:36...).

Naeman sukeltaminen Jordaniin osoittaa sen, että kun UT:n kaste tulitaisiin asettamaan, se tulisi olemaan upotuskaste, kokonaan veden alla käymisen, veden alle painamisen, kaste.

"ja hänen lihansa tuli entisellensä, pienen pojan lihan kaltaiseksi" (5:14)

Puhdistumisen yhteydessä Naemanin vanha pitalinen liha muuttui "*pienen pojan lihan kaltaiseksi*". Joku palvelijoista olisi voinut tulla ja tunnustella Naemanin ihoa ja sanoa: "On kyllä kuin pienen pojan iho." Toinen olisi voinut lisätä: "On kuin vastasyntyneen lapsen iho."

Niin, voiko VT:n lehdillä olla havainnollisempaa kuvaa uudestisyntymisestä kuin tämä!

Kysytään vielä: missä Naemanin vanha pitalinen olemus nyt oli? Se sai haudan Jordanissa! Ja Jordanista nousi tilalle uusi ja puhdas luomus!

Kasteessa tapahtuu näin: siinä vanha ihminen haudataan, mutta siinä myös uusi ihminen nousee ylös:

4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. (Room 6:4).

15. *Sitten hän palasi Jumalan miehen luo, hän ja koko hänen joukkonsa, meni sisälle, astui hänen eteensä ja sanoi: "Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis vastaan jäähyväislahja palvelijaltasi."* (5:15)

"Sitten hän palasi Jumalan miehen luo ... meni sisälle" (5:15)

Pitaalista Naemania ei ohjattu sisälle Elisan taloon, vaan sanansaattaja lähetettiin pihalle julistamaan sanomaa. Mutta kuinka toisenlainen olikaan tilanne nyt: Jordan-kokemuksen jälkeen Naeman oli tervetullut sisälle Jumalan miehen taloon.

Jumalan seurakuntaa kutsutaan Jumalan huoneeksi (1. Tim 3:15) ja Elisan huone nousikin tässä kohtaan kuvaksi seurakunnasta. Olkoon käytäntö luisumassa muualla millaiseksi tahansa, niin Raamatun mukaan ovet seurakuntaan avautuvat vasta todellisen Jordan -kokemuksen kautta: syntien tunnustaminen, niiden hylkääminen ja tämän jälkeen Raamatullinen upotuskaste.

38. *Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan."*

41. *Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.*

42. *Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa. (Apt 2:38,41-42)*

"*Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa*" (5:15)

Naeman puhdistui pitaalistaan Jordanilla, mutta suurinta oli kuitenkin se, että hän myös pelastui Jordanilla, hän löysi ja oppi tuntemaan Israelin Jumalan ainoana oikeana. Tämä oli Naemanin suun tunnustus uskostaan. Ja lisäksi hän sanoi: "*Sillä palvelijasi ei enää uhraa polttouhria eikä teurasuhria muille jumalille kuin Herralle*" (5:17). Tämä oli parannus kuolleista töistä ja se osoitti hänen uskonsa jo kantavan hedelmää.

"*Ota siis vastaan jäähyväislahja palvelijaltasi*" (5:15)

"*Sillä palvelijasi*" (5:17)

Naeman oli Syyrian (= Aramin) armeijan komentaja ja hän oli tottunut vain yksisuuntaiseen herra–palvelija –asetelmaan: häntä herroiteltiin. Lisäksi juuri ennen Jordania Elisan palvelija **oli** hänelle halpuutensa tähden loukkaukseksi, mutta nyt hän itse pyrkii yhdeksi Elisan palvelijoista. Miten Naemanin arvomaailma muuttuikaan Jordanilla.

Maailmassa suurena oleminen **on** tavoiteltua. Mutta mitä Jeesus sanoo?

43. *Mutta näin ei ole teidän kesken, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne;*

44. *ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja.*

45. *Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä. (Mark 10:43-45).*

Uudestisyntymisessä mekin saamme Naemanin tavoin toisen luonnon, Kristuksen mielen, halun tulla ja olla palvelija (Fil 2:5). Se, mikä ennen oli halveksittua, onkin nyt kunnioitettavaa, ja mikä ennen oli hullutusta, onkin nyt viisautta (1. Kor 1:26-28).

su 24.4.2016 klo 11

4.6. Huoneen rakentaminen Jordanille (2. Kun 6:1-7)

Nyt katsomme kertomusta huoneen rakentamisesta Jordanille (2. Kun 6:1-7). Tästäkin aiheesta olen puhunut täällä Orivedellä heinäkuussa 2012. Tuo oli 2. puheeni täällä Orivedellä, tämä taitaa olla sitten jo 48!

Raamatun mukaanhan seurakunta on Jumalan huone ja seurakunnan työ ja tehtävä tämän huoneen rakentaminen:

"että tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta" (1. Tim 3:16)

"ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesusen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia" (1. Piet 2:5)

Nämä mielessä pitäen luumme **2. Kun 6:1-7**, vaikka kiinnitämme huomiomme sittemmin vain joihinkin puoliin:

1. *Ja profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: "Katso, huone, jossa me istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas."*
2. *Menkäämme siis Jordanille, ja tuokaamme sieltä kukin yksi hirsi ja rakentakaamme sinne huone istuaksemme."* Hän sanoi: "Menkää".
3. *Eräs heistä sanoi: "Suvaitse tulla palvelijaisi kanssa". Hän sanoi: "Minä tulen".*
4. *Niin hän meni heidän kanssaan. Ja Jordanille tultuaan he hakkasivat puita.*
5. *Mutta erään heistä kaataessa hirttä kirposi kirves veteen. Niin hän huusi ja sanoi: "Voi, herrani, se oli vielä lainattu!"*
6. *Jumalan mies kysyi: "Mihin se kirposi?" Ja hän näytti hänelle paikan. Silloin hän veisti puukappaleen ja heitti sen siihen ja sai kirveen nousemaan pinnalle.*
7. *Sitten hän sanoi: "Nosta se ylös". Ja mies ojensi kätensä ja otti sen. (2. Kun 6:1-7)*

1. *Ja profeetanoppilaat sanoivat Elisalle: "Katso, huone, jossa me istumme sinun edessäsi, on meille liian ahdas."*
2. *Menkäämme siis ... ja rakentakaamme ... huone." (6:1-2).*

Elisan edessä istuessaan oppilaille oli valjennut, että huone, jossa he nyt olivat, olikin heille ahdas, se oli liian pieni, ja heidän tulisi ryhtyä rakentamaan suurempaa.

Kun Salomo alkoi rakentaa temppeliä, hän sanoi Herran antamia piirustuksia katsellessaan (1. Aik 28:11-19): *"Minulle on hankittava paljon puuta, sillä temppeli, jonka minä rakennan, on oleva suuri ja ihmeellinen"* (2. Aik 2:9)

Meillä on hengellisessä työssä taipumusta väärään tyytyväisyyteen, tätä vastoin meillä tulisi olla silmiemme edessä koko ajan näky suuremmasta ja tilavammasta. Herra sanoikin Jesajan kautta:

2. *Tee avaraksi telttasi sija, levennettäköön sinun majojesi seinien kangas. Älä säästele! Pidennä telttaköytesi ja vahvista vaarnasi.*
3. *Sillä sinä olet leviävä oikealle ja vasemmalle (Jes 54:2-3)*

Mutta oppilaat eivät vain havahtuneet huoneen pienuuteen ja heille ei vain tullut halu ryhtyä rakentamaan uutta, suurempaa, vaan tämän lisäksi heille selvisi myös, mistä **hirret** uuteen rakennukseen tuli hankkia ja minne tuo huone tuli rakentaa. He sanoivatkin:

2. *Menkäämme siis Jordanille, ja tuokaamme sieltä kukin yksi hirsi ja rakentakaamme sinne huone (6:2)*

Jälleen me olemme Jordanin sanoman edessä. Hirret rakennukseen tuli hankkia Jordanilta. Samoin Jumalan seurakuntaa rakennetaan niistä ihmisistä, joiden elämässä Jordanin sanoma on uskonkuuliaisuudessa otettu vastaan, kuten helluntaina kävi:

38. Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan

41. Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.

42. Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa. (Apt 2:38,41-42)

Nostan esiin vielä yhden asian: Kun Salomon temppeliä rakennettiin, siihen hankittiin siis – kuten luimme (2. Aik 2:9) – valtavat määrät setri- ja kypressipuita. Mutta muistatko, mitä niiden kuljettamiseen pohjoisempana olevasta Libanonista Jerusalemiin sisältyi?

16. Silloin me hakkaamme puita Libanonilta niin paljon, kuin sinä tarvitset, ja me kuljettamme ne lautoissa meritse sinulle Jaafoon. Toimita sinä ne sitten ylös Jerusalemiin. (2. Aik 2:16)

Kaikki puut, jotka hakattiin Libanonilta, vieritettiin Välimereen, uitettiin etelään päin Jaafoon, ehkä noin 150 km:n matka, nostettiin Jaafossa merestä ylös ja vietiin Jerusalemiin Herran temppelin rakennusaineeksi. Näin jokainen hirsi tuli uitetuksi meressä oikein kunnolla – ja tähän selvä kuva kasteesta. Mitä me luemmekaan Egyptistä pääsiäislampaan veren kautta vapautuneesta Israelin kansasta:

1. ... isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi

2. ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä (1. Kor 10:1-2)

Niin kuin israelilaiset astuivat Punaiseen mereen ja nousivat sieltä ylös kasteen vertauskuvana, samoin temppeliin tulevat hirret pudotettiin mereen (menivät huppeluksiin!), uitettiin meressä ja nostettiin siitä ylös kasteen vertauskuvana.

No miten oli Elisan profeetanoppilaiden rakennushirsien kanssa? Se, että hirttä kaatavan kirves kirposi veteen (6:5-6) eli Jordaniin, kertoo sen, että puita kaadettiin aivan Jordanin rantapenkereellä. Ja onhan enemmän kuin luonnollista, että kaadettuja hirsiiä ei raahattu maata pitkin rakennuspaikalle, vaan toimittiin sanoin kuin Salomon temppeliä rakennettaessa: hirret vieritettiin veteen, uitettiin Jordania pitkin oikealle kohti ja nostettiin ylös oikeassa koti.

Jumalan seurakuntahuoneen rakentamiseen liittyy siis erottamattomasti Jordan: julista synty synniksi, julista parannuksen tekemistä, kasta vain ne, jotka ovat tunnustaneet syntinsä ja tehneet parannuksen, suorita kaste kokonaan veteen upottamalla.

4.7. Jordan oli rajajoki

Viimeisenä Jordaniin liittyvänä asiana sanomme, että se oli luonnollinen rajajoki. Ja tämän teki siitä se, että se kulki syvässä hautavajoamassa, jota oli vaikea ylittää, se toi siis maastollisen esteen ja turvan.

Alun perin Luvattu maa olikin tarkoitettu olevan turvallisesti kokonaan Jordanin länsipuolella eli kaikkien israelilaisten oli määrä maahansa tullessa ylittää Joosuan johdolla Jordan, mutta muutama sukukunta alkoi tinkimään pyytäen lupaa asettua asumaan Jordanin itäpuolelle. Mooses sanoikin heille *"Miksi viette israelilaisilta halun mennä siihen maahan, jonka Herra on heille antanut?" (4. Moos 32:7)*, mutta suostui sittemmin heidän pyyntöönsä tietyn ehdoin.

Jordanin yli menemättömät sukukunnat edustavat mielestäni hyvin kastamatonta kristittyä: on tultu uskoon, mutta ei katsota tarpeelliseksi mennä kasteelle.

Jordanin itäpuolelle jääminen ei kuitenkaan ollut viisasta, sillä myöhemmin Assurin kuningas tuli ja valloitti ensimmäisenä juuri näiden sukukuntien alueet ja vei kaiken väen pakkosiirtolaisuuteen ”*missä he tänäkin päivänä ovat*” (1. Aik 5:25-26).

Tinkiminen Jumalan sanasta on aina vaarallista, siitä joutuu maksamaan kovan hinnan menetettyine siunauksineen. Sana sanookin ”*Älä siirrä ikivanhaa rajaa*” (Snl 22:28). Vaikka ajan henki puhuu toista, niin pidetään kiinni periaatteesta, että maailman ja seurakunnan rajajokena on yhä edelleen Jordan, so. sanoma, mikä Jordaniin liittyy.

5. Hes 47 kaksoisvirta

Jatkamme raamattuviikon aiheen mukaista tarkastelua nostamalla nyt esiin yhden virran lisää menemällä Hesekielin lukuun 47:

1. *Sitten hän vei minut takaisin temppelin ovelle. Ja katso, vettä kumpusi temppelin kynnyksen alta itään päin ...*

3. *Menessänsä itää kohti mies, mittanuora kädessään, mittasi tuhat kyynärää ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli nilkkoihin asti.*

4. *Sitten hän mittasi tuhat ja antoi minun käydä veden poikki: vettä oli polviin asti. Sitten hän mittasi tuhat ja antoi minun käydä poikki: vettä oli lanteisiin asti.*

5. *Sitten hän mittasi tuhat: tuli virta, jonka poikki minä en voinut käydä, sillä vesi nousi uimavedeksi, virraksi, josta ei voinut käydä poikki.*

8. *Ja hän sanoi minulle: ”Nämä vedet juoksevat itäiselle alueelle, virtaavat alas Aro-maahan ja tulevat mereen; niiden jouduttua mereen vesi siinä paranee.*

9. *Ja kaikki elolliset, kaikki, jotka liikkuvat, virkoavat elämään kaikkialla, mihin tämä kaksoisvirta tulee. Ja kaloja on oleva hyvin paljon; sillä kun nämä vedet sinne tulevat ja vesi paranee, niin kaikki virkoaa elämään, minne vain virta tulee. (Hes 47:1,3-5,8-9)*

Halkaistusta kalliosta juokseva virta ja Jordan opettivat meille monia asioita Jumalan virrasta ja nyt tämä kertomus toisi vielä useita opetuksia lisää, mutta voimme ottaa niistä vain pari kolme:

”*vettä kumpusi temppelin kynnyksen alta*” (47:1)

Jokainen meistä uskovaisista on Jumalan temppeli (1. Kor 3:16; 6:19) ja luetun mukaan meistä kaikista tulisi virrata Jumalan virta (Joh 4:14). Mutta ajattelen kuitenkin, että tässä puhutaan ensisijaisesti Kristuksesta Jumalan temppelinä ja Hänestä juoksevasta Jumalan virrasta.

”*mies, mittanuora kädessään, mittasi tuhat kyynärää ja antoi minun käydä veden poikki*” (47:3-5)

Jakeet osoittavat mielenkiintoisen asian: virta oli alkuun vain nilkkoihin saakka, sitten vesi ulottui polviin asti, sittemmin lanteisiin asti ja lopulta virta syveni uimavedeksi. Mitä kaikkea nämä neljä eri syvyysastetta sisältääkään, nostan niistä esiin vain yhden puolen:

Kun vesi ulottui vain nilkkoihin saakka, virran voimavaikutus siinä olevaan oli vähäinen, lähes huomaamaton. Mutta mitä syvemmälle käytiin, sitä voimakkaampi oli virran voimavaikutus, ja kun vihdoinkin tultiin uimavesiin, niin silloin virta vei siinä olevaa niin kuin tahtoi, se otti siinä olevan kokonaan otteeseensa, sen poikki ei voitu enää käydä.

Tämä osoittaa, että meidän Jumalan virrassa on eri syvyyksiä ja voimavaikutuksia. Jotkut tyytyvät elämään nilkkavesissä koko elämänsä, he haluavat itse suunnitella ja päättää asioistaan, Jumalan tahdolle ja voimalle on vain vähän sijaa. He voivat kyllä pyytää Jumalan voimaakin, mutta haluaisivat itse ohjata sitä. Mutta kiitos Jumalalle, on niitäkin, jotka ovat valmiita luovuttamaan koko elämänsä ehdoitta Jumalalle ja Jumalan Henki saa heitä johtaa, kuljettaa ja käyttää tahtonsa mukaan. Jopa Jeesus lihan ruumiissa ollessaan sanoi: *"En minä itsestäni voi mitään tehdä"* (Joh 5:30); *"Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen."* (14:10).

Jos mekin olemme uimavesissä, olemme kokonaan kätkeytyä tähän virtaan eikä inhimillinen voimamme enää ohjaa meitä, kuljeta meitä, vaan virta vie, virta kuljettaa. Voimme sanoa Paavali tavoin: *"kun olen heikko, silloin minä olen väkevä."* (2. Kor 12:10); *"Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa."* (Fil 4:13). Uimavesissä ollen Jumalan Henki on saanut täydellisen otteen meistä. Minä en ole saanut vai PH lisää, vaan PH on saanut minut kokonaan!!

"minne vain tämä kaksoisvirta tulee" (47:9 KR38 ja RK).

Tekstikokonaisuus puhuu selvästi temppelistä lähtevästä yhdestä virrasta, mutta kuitenkin jae 9 puhuu kahdesta virrasta eli jonkinlaisesta kaksoisvirrasta. Mihin tämä kaksoisvirta viittaa? Raamattu selittääköön Raamattua: tavallaan kaksoisvirtoja ja kaksoislähteitä löytyy Raamatusta muualtakin ja millaisiin tilanteisiin ne liittyivätkään:

Muistat, miten Mooses heitti rouhentamansa ja tulella polttamansa kultaisen vasikan tuhkan sauvan lyönnillä halkaistusta kalliosta vuotavaan puroon, joka muutti vettä helakanpunaiseksi. Näin purosta tuli kaksoisvirta, kuin veren ja veden sekoitus (5. Moos 9:21). Juomalla purosta pelasti elämänsä kuolemantuomiolta.

Karmelin uhrin jälkeen Elia tappoi kaikki 450 Baalin profeettaa miekallaan Kiisonin purolla ja näin puron veteen sekoittui miekalla surmattujen veri. Kiisonin puro muuttui näin veren ja veden sekoitukseksi eli kaksoisvirraksi (1. Kun 18:40; kts. myös Tuom 4:7; Ps 83:10). Kun näet Kristuksen kyljestä vuotavan veren ja veden, niin tiedät: "baalin profeetat" on surmattu, vanha ihmisemme synnin ruumiina on kuollut (Room 6:6), vieläpä saatanakin on kukistettu (Hepr 2:14).

Raikasta vettä sisältävän saviastian päällä teurastettiin uhrieläin, jonka veri valui astiaan. Saviastia muuttui kuin kaksoislähteeksi. Sitten tätä veden ja veren sekoitusta pirskoteltiin pitalisen päälle häntä puhdistettaessa... (3. Moos 14:5-7). Kun näet Kristuksen kyljestä vuotavan veren ja veden, niin tiedät: pirskotusvesi syntipitaalisen puhdistamiseksi on valmistettu!

Liittoa Siinailla tehtäessä kansan pirkottamiseen käytettiin verta ja vettä (Hepr 9:18-21). Kun näet Kristuksen kyljestä vuotavan veren ja veden, niin ymmärrät: Jumala voi mennä liittoon sinun kanssasi ...

Koska virta Hesekielin näyssä juoksi temppelistä, niin luonnollisesti sieltä juoksi raikas vesi ja siihen sekoittunut uhrieläinten veri, sillä olihan temppelissä aina alttari. Mutta Kristus-temppelistä juoksevaa kaksoisvirtaa meidän ei tarvitse arvailla, vaan me voimme lukea sen suoraan Johanneksen evankeliumista: Hänen kyljestään vuori veri ja vesi (Joh 19:34).

Olisi ollut mielenkiintoista katsoa, miksi tämä kaksoisvirta virtasi itään päin (olenkin puhunut 1½ v sitten aiheesta "itä" 7 tuntia!), mitä tapahtui ja mitä ei tapahtunut siellä, minne tämä virta meni jne., mutta nyt meidän on aika siirtyä viimeiseen raamattuviikon kohtaan:

6. Giihonin lähde ja Siiloan lammikko – Jeesus pelastuksen lähteenä kutsuu juomaan

37. *Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: "Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon.*

38. *Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat."*

39. *Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu. (Joh 7:37-39)*

Israelissa oli kolme suurta juhlaa, pääsiäinen, leikkuujuhla eli helluntai ja lehtimajanjuhlaa, jolloin kansa mahdollisimman monilukuisesti kokoontui Jerusalemiin (5. Moos 16:16). Luetussa tekstissä kyseessä oli syksyllä kahdeksan päivää kestävästä lehtimajanjuhlasta, jolloin asuttiin lehtimajoissa ja jota vietettiin sen muistoksi, että korpivaeluksen aikana israelilaiset asuivat lehtimajoissa (3. Moos 23:42-43). Juhlan viimeinen suuri päivä, josta luettu teksti puhuu, oli omistettu korpivaeellusmatkan juottamisihmeen muistolle (2. Moos 17:6), ja me olemme aikaisemmin nähneet, että tämä vettä antava lyöty kallio oli Kristus (1. Kor 10:4), joka siis avautui lähteeksi ja virraksi Golgatan ristillä. Näin lehtimajanjuhlan viimeistä päivää vietettiin, ei vain muistoksi menneestä, vaan tulevaan viittaavana profetiana siitä, mitä ristillä tulee tapahtumaan.

Viimeisen juhlapäivän seremoniasta on vähän erilaista tietoa, mutta se näyttää olleen pääpiirteissään seuraavan lainen:

Pappien johdolla temppeleistä lähti suuri kulkue hakemaan vettä Siiloan lammikosta, jonne Giihonin lähteen vesi virtasi (513 m pitkän) Hiskian tunnelin kautta (ovat nykyään turistikohteita). Lammikosta ammennettu vesi vietiin kultaisessa astiassa ilon ja riemun raikuessa temppeleihin, missä ylimmäinen pappi kaatoi tämän veden viinin kera (vrt. edellä kerrottu kaksoisvirta, Hes 47:9) uhrialtarin verikuurnaan. Samalla satoja laulajia käsittävä temppeleikuoro lauloi **Jesajan 12.** luvun **3. jaetta**, messiaanista jaetta: *"Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä."*

Näin oli tehty jo vuosikymmeniä luvattua Messiasta odotellen mutta uudelleen ja uudelleen pettyn: Messias ei vieläkään tullut.

Mutta nyt tapahtui jotakin ainutkertaista: Kun kuoro lauloi hepreaksi *"te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen eli JESHUAA-lähteestä"*, Jeesus kuuli tässä laulussa mainittavan oman nimensä Jeesus, joka on siis hepreaksi juuri tuo Jeshuaa, ja tiesi samalla tuon Psalminjakeen viittaavan juuri Häneen pelastuksen lähteenä, Hän ei voinut olla enää hiljaa, vaan korottaa äänensä ja huutaa: *"Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat."* (7:37-38). Hän siis ilmaisi huudollaan olevansa juuri tuo Jes 12:3:ssa mainittu pelastuksen lähde.

On selvää, että uskonnollinen koneisto piti tätä häiriökäyttäytymisenä ja varmaan Häntä yritettiin vaientaa niin kuin myöhemmin sokeaa Bartimeusta, joka huusi kiljuen (alkukie-li) tien vierestä matkalaisia häiriten *"Jeesus, Daavidin poika, armahda minua"* (Luuk 18:38-39).

On sääli, että kansa ja Jerusalem hylkäsivät jälleen Kristuksen, pelastuksen lähteensä, ja jatkoivat tästä eteenpäin vielä 40 vuotta samaa nyt jo kuolleeksi muuttunutta vesirituaalia – aina vuoteen 70 jKr:n tapahtuneeseen temppelein hävittämiseen saakka.

Mutta kiitos Jumalalle, sinä ja minä olemme kuulleet Hänen kutsuhuutonsa, tulleet Hänen luokseen, ammentaneet ja juoneet tuosta lähteestä, ja meidänkin sisimmästämme on alkanut juosta tuo sama elämän virta, pelastuksen lähde pelastukseksi meille ja meidän kauttamme toisille janoisille.